

51. Vangæfu börnin og þjóðfélagið. Eftirhreitur.

1. Samningur um flutning erindisins "Vangæfu börnin og þjóðfélagið"
2. Dæmi um ítrekuð afbrot barna og unglinga.
3. Bréf frá útvarpsráði vegna framkominnar kærufyrir brot á hlutleysi útvarpsins. Úrskurður útvarpsráðs.
4. Bréf frá Barnaverndarnefnd Reykjavíkur til formanns útvarpsráðs vegna framkominnar kærufyrir vegna erindarflutnings útvarpsins.
5. Sýnishorn af ókvæðisorðum og fúkyrðum í flutningu útvarpsleikrita.
6. Kæra til Barnaverndarnefndar vegna útvarpssögu.
7. Bréf frá útvarpsráði til Fuglavinafélagsins Fönix varðandi flutning á útvarpsefni.
8. Bréf frá Fuglavinafélaginu Fönix um sama efni.
9. Um kærufyrir.
10. Nokkur bréf frá Þorsteini Konráðssyni fræðimanni frá Eyjólfsstöðum í Vatnsdal.
11. Nokkur bréf frá Magnúsi Stefánssyni.

Samningur um flutning útlarpsefnis.

1) Ég undirrit. Jón Pálsson

til heimilis Laufsvog 59

lýsi hér með yfir því, að ég tek að mér að flytja erindi: Vangæfu börnin og þjóf-
félagið, II i útlarpssal Ríkisútlarpsins

miðviku- daginn 4.9. 1935, kl. 20,30

2) Skuldbind ég mig, til þess að koma i útlarpssalinn til æfinga daginn

193 , kl.

3) Lengd útlarpsefnis ber mér að miða við 25-30 mínútur.

4) Skytt er mér að fylgja settum reglum um flutning útlarpsefnis, ábyrgjast efni þess og heimild mina til flutningsins. (Sjá reglurnar hinum megin á blaðinu).

5) Handrit af rindi eða texta útlarpsefnis er mér skytt að fhenda skrifstofu dagskrár i tæka tíð og eigi síðar en sólarhring áður en flutningur þess á að fara fram, nema frá því sé veitt undanþága.

6) Samkvæmt gjaldskrá útlarpsins ber mér i þóknun kr. 400,00, er greiðist á skrifstofu útlarpsins að loknum flutningi.

7) Mæti ég ekki á tilteknum stað og stundu né fullnægi þessum samningi — enda hafi ekki tilkynnt lögmet sjúkdómsforföll i síðasta lagi 3 klukkustundum áður — ber mér að greiða Ríkisútlarpinu kr. 20,00..... i gabbsbætur.

8) Óski Ríkisútlarpið að rifta þessum samningi, ber því að greiða mér umsamda upphæð, eins og ef samningnum hefði verið fullnægt af minni hálfu. Þó fellur samningur þessi niður skaðabótalaust af beggja hálfu, ef hindranir stafa af óviðráðanlegum ástæðum (force majeure) eins og bilun útlarpsstöðvarinnar, útlarpstækjanna, rafmagnsveitunnar og öðru þess háttar.

9) Af samningi þessum skulu gerð tvö samrit og haldi hvor aðili sinu.

Til staðfestu er nafn mitt, ritað eigin hendi.

Reykjavík, 29.8. 1935.

Ofanrituðu samþykkuð
F. h. Ríkisútlarpsins

Jón Pálsson

Reglur um flutning útvarpsefnis.

1. gr.

Hver sá, er útvarpsefni á að flytja, skal vera kominn í biðstofu útvarpsins að minnsta kosti 5 mínútum áður en byrja skal og hafa útvarpsefni sitt til taks, svo komist verði hjá töfum.

2. gr.

Hljóðlega ber að ganga um heimkynni útvarpsins, meðan á útvarpi stendur.

3. gr.

Efni það, sem flutt er, skal ávalt vera við hendina í skýru handriti eða prentuðu máli, nema öðruvísi sé um samið.

4. gr.

Ekki megi í útvarpsefni felast neinskonar auglýsingar, ekki heldur neinar dylgjur né árásir á einstaka menn, stofnanir né fyrirtæki.

Varast skal íhlutun um þrætur og stjórnmaladeilur.

Vanda skal málfar og ræðustíl.

Gæta í hvívetna fullrar kurteisi og þrúðmannlegrar fra omu.

5. gr.

Ræður allar og upplestur skal flytja **nokkru hægar** en tíðkast í ræðusal n þó eigi svo að ræða verði langdregin.

Eigi ber að brýna raustina, heldur mæla blátt áfram og með jöfnum raddstyrk, en leggja áherslu á að bera skýrt fram, svo að hvert atkvæði, endingar orða og tengiorð njóti sín til fulls.

Varast ber að láta annarleg hljóð eins og hósta, ræskingar eða þvíumlíkt blandast flutningi útvarpsefnis.

Ríkisútvarpið.

Samningur um flutning útlarpsefnis.

- 1) Ég undirrit. Jón Pálsson, gjaldkeri
 til heimilis Laufásveg
 lýsi hér með yfir því, að ég tek að mér að flytja erindi: Vangæfu börnin og þjód-
 félagið i útlarpssal Ríkisútlarpsins
 miðviku- daginn 28.8. 1935, kl. 20,00
- 2) Skuldbind ég mig, til þess að koma i útlarpssalinn til æfinga daginn
 193 , kl.
- 3) Lengd útlarpsefnis ber mér að miða við 25-30 mínútur.
- 4) Skytt er mér að fylgja settum reglum um flutning útlarpsefnis, ábyrgjast efni þess og heimild mina til flutningsins. (Sjá reglurnar hinum megin á blaðinu).
- 5) Handrit á erindi eða texta útlarpsefnis er mér skytt að afhenda skrifstofu dagskrár i tæka tíð og eigi síðar en sólarhring áður en flutningur þess á að fara fram, nema frá því sé veitt undanþága.
- 6) Samkvæmt gjaldskrá útlarpsins ber mér i þóknun kr. 40,00, er greiðist á skrifstofu útlarpsins að loknum flutningi.
- 7) Mæti ég ekki á tilteknum stað og stundu né fullnægi þessum samningi — enda hafi ekki tilkynnt lögmæt sjúkdómsforföll i síðasta lagi 3 klukkustundum áður — ber mér að greiða Ríkisútlarpinu kr. 20,00 i gabbsbætur.
- 8) Óski Ríkisútlarpið að rifta þessum samningi, ber því að greiða mér umsamda upphæð, eins og ef samningnum hefði verið fullnægt af minni hálfu. Þó fellur samningur þessi niður skaðabótalaust af beggja hálfu, ef hindranir stafa af óviðráðanlegum ástæðum (force majeure) eins og bilun útlarpsstöðvarinnar, útlarpstækjanna, rafmagnsveitunnar og öðru þess háttar.
- 9) Af samningi þessum skulu gerð tvö samrit og haldi hvor aðili sinu.

Til staðfestu er nafn mitt, ritað eigin hendi.

Reykjavík, 22.8. 1935.

Ofanrituðu samþykkuð
 F. h. Ríkisútlarpsins

Jón Pálsson

Undanþága veitt,
 sbr. 5. lið.

N.N. fæddur 1917 í lokin 12-13-14

Færir af handbókun.

1928.

35

1. Stal buddu með 14 kr. úr jakkavasa um borð í skipi.
2. " veski með 64 kr. úr jakkavasa um borð í skipi.
3. " framhjoli úr reidhjoli er stöð upp við húsvegg.
4. " hönskum úr jakkavasa í forstofu.
5. " verkamannabuxum í sölubúð.
6. " buddu með 12 kr. á opin betum leikvelli.
7. " sendibréfum um borð í skipi. Hélt þas vera peninga.
8. " Pakka með mat vrelum í sölubúð.
9. " buddu með kr. 4,25 úr vasa í fatageymslu.
10. " appelsínukassa sem stóð fyrir utan sölubúð.
11. " veski með 8 kr. úr klefa við sundlaug.
12. " buddu með 9 kr. " " " "
13. " veski með 35 kr. úr jakkavasa um borð í skipi.
14. " Karlmanns úri og 2 kr. úr klefa við sundlaug.
15. " buddu með 5 kr. " " " "
16. " gullhring og 20 kr. " " " "
17. " Karlmanns úri og kr. 4,25 " " " "
18. " kven-gullúri " " " "
19. " veski með 1 kr. " " " "

Þessi drengur varð uppvís af þjófnáði árin 1929, 1931 og 1933 og að síðustu dæmdur til refsingar fyrir svik.

8 Stórúms aðvinnu af líben fagi fyrir síðastl. ár, skilad affur, en með
bréf um fjölda barna (ath. síðar) geymd hjá S. J. - Bréf um 3 drengi
(S. J., A. St. og D.) svo og 4 drengja (E. P. S. lí, W. M. og R. K.) sem afgaf
er um stölu bísa afhuga nágu vel, en geymd hjá mér.

2/9-35

[Signature]

N.N. fæddur 1918.

2.

36

1930

1. Stal reidhjólí á við opinbert leiksvæði.

1931

2. Stal í félagi við aðra, 30 kr. úr manntausri ölestri íbúð.

1932

3. Stal smá upphæðum úr þremur einstaklings íbúðum í miðbænum.

4. " 4 kr. úr ölestu herbergi í austurbænum.

5. " 5 kr. úr ölestu herbergi í austurbænum.

6. " 4-5 kr. úr læstu herbergi í Skólavörðuholti, tókst að opna með því að þrýsta á hurðina.

7. " budda með kr. 9.75 úr forstofu í Þingholtum.

8. " peningakassa með 30 kr. úr ölestu herbergi í Þingholtum.

9. " 18 kr. úr svefherbergi í austurbænum.

10. " 4 kr. úr kvenveski í ölestu herbergi í Þingholtum.

11. " 10 kr. úr ölestu herbergi í austurbænum.

~~12.~~ Vot í félagi með öðrum, einum er fl. um þjófnað-
ina nr. 2-11.

12. " úr trémmur ölastum herbergjum í húsi í Vesturbænum, 3
kr. úr öðru en 12 kr. úr hinu.

13. " kr. 43.80 úr læstu herbergi í Skólavörðuholti, fann lykiloru.
og sama dag 3 kr. úr ölestu herbergi í austurbænum, vot
þá að selja blóten Kastar þeim í rust es þann hafi náð þessu
fé, og greiddi andvirki þeirra af þyfinu.

~~14.~~ 1933

14. " 17 kr. úr kvenveski í eldhúsi í húsi í Vesturbænum.
Lykill í skrámi

15. " 34 kr. í Kjallara herbergi suman fjómína.

16. " 10 kr. úr budda á III hæð í verslunarkúsi í miðbænum.
Þáttfala.

17. " 12 kr. úr ölestu herbergi á efsta lofti í húsi í Þingholtum.

18. " 14-15 kr. úr Kjallara herbergi í húsi rétt hjá, sama dag.

Þessi drengur hélt áfram uppleknum hatti, og vot

af síðustu 1935 dæmdu til reisingar fyrir þjófnað

N. N. fæddur 1918.

37

1930

1. Stal 45 Kr. úr kvenneski í forstofu, (Þátttaka.
2. " Öflöskum um borð í skipi.
3. " 2 Kr. úr bídaskúffu í Austurbænum.
4. " buddu með nokkrum krónum í samkomuhúsi.
5. " buddu með 5 Kr. í eldhúsi í Þingholtunum. (Þátttaka.
6. " Öflöskum um borð í skipi.
7. " 10 Kr. úr kvenneski í fataherbergi í Þingholtum, (Þátttaka.
8. " Tönum öflöskum í postu við höfnina.
9. " peningum úr þremur herbergjum í miðbænum, (Þátttaka
10. " 4 Kr. úr herbergi í Austurbænum (")
11. " 5 Kr. ús " " " " (")
12. " 4-5 Kr. úr herbergi í skólavörðuholti: (")
Þor sprengt upp
13. " 15 Kr. úr ölestu herbergi í Austurbænum.
14. " Kr. 9,75 úr frakkavasa í forstofu í Þingholtum o.fl. (Þátttaka.
15. " peningakassa með 30 Kr. í Þingholtum (")
16. " 10 Kr. úr ölestu herbergi í Austurbænum
17. " 20 tindátar úr herbergi í skólav. holti.
18. " Kr. 2,50 úr herbergi í húsi í Þingholtum.

1933

19. " 16 Kr. úr ölestu herbergi í skólavörðuholti
20. " heimur kvenneskjum sínu úr hvoru húsi í Vesturbæ Milli-
hald smá upphæfis í peningum o.fl.
21. " nokkrum vindlum í íbúð í skólavörðuholti, Leitad. í
öllum herbergjum á efsta lofti, en fann ekki peninga.
22. " 10 Kr. úr ölestu herbergi í húsi í miðbænum, (Þátttaka
23. " 12 Kr. úr bestu herbergi í Austurbænum (")
Herbergið sprengt upp.
24. Þombrot í mannláusa íbúð í austurbænum, Þóttim eld-
hússgluggi og tarit þarim. Peningar fundust þó ekki.
Túis um þennan verknað.
25. Stal tönum öflöskum í hóteli.

26. Stal 4 kr. ús herbergi á efsta lofti í húsi í Vesturbænum.
27. " Rökum í eldhúsi í Vesturbænum, (Þátttaka.
28. " 9 kr. ús öðlastu herbergi í austurbænum, Leitaf
á tveimur hæðum hússins (Þátttaka
29. " Vasaknífum, og flíbbum ús forstofu í þingh. (Þátttaka
30. " nokkrum hálsbindum í fataverstun.

Þessi piltur var dæmdur til refsingar 1933 og aftur 1934
fyrir þjófnað.

~~Þátttaka~~

Mamma

Síðan 1933 hefi ekki heildarstýringu um einstölu börn ömmur, en
árið 1933 voru 50 börn, og 1934 58 börn viddin þjófnaði, yfir-
hyllingu og rán. — Yfarlegar stýringu hjá barnaverndarnefnd —
Sér ymsar aðrar — og miklu veri — stýringu lestar um þessi efni og
einstölu börnum, munda þau e. t. v. þessir að, t. d. P. V. J., sem stó mig,
stal oft, strauk og var dæmdur 15. ári (biddómur) og aftur 16 og 17. ári og var refs.
o. fl. o. fl. Grindin því að einu flúth til indvörman þinum eldi 500 að ömum
börn verði ekki fyrir áhrifum og framfandi sléku barna. Nomin: Drengirnir
2, e. flekta 9 drengjuna öðrum, sem ekki vissu hið um var að veri, inn í stór-
feldan þjófnað og innbroð, <sup>og undan í stór-
v. fl. o. fl. domi.</sup>

J. J.

N. N. Fedolur 1918.

1930

3.

37

1. Stal 45 kr. úr kvæmestki í forstofu, (Báttfala.
2. " Öflöskum um borð í skipi.
3. " 2 kr. úr bularskuffu í Austurbænum.
4. " baddu með nokkrum krónum í samkomuhúsi.
5. " baddu með 5 kr. í eldhúsi í Þingholtunum. (Báttfala.
6. " Öflöskum um borð í skipi.
7. " 10 kr. úr kvæmestki í fataherbergi í Þingholtum. (Báttfala.
8. " tómum öflöskum í posti úr höfnina.
9. " peningum úr þremur herbergjum í miðbænum, (Báttfala
10. " 4 kr. úr herbergi í Austurbænum ("
11. " 5 kr. ús " " ("
12. " 4-5 kr. úr herbergi í Skólavörðholti. ("
13. " Þot spærngt upp
14. " 15 kr. úr öðstu herbergi í Austurbænum.
15. " Kr. 9.75 úr falkarasa í forstofu í Þingholtum o. fl. (Báttfala.
16. " Peningakassa með 30 kr. í Þingholtum ("
17. " 10 kr. úr öðstu herbergi í Austurbænum
18. " 20 tindáttar úr herbergi í Skólav. holti.
19. " Kr. 2.50 úr herbergi í húsi í Þingholtum.

1933

19. " 16 kr. úr öðstu herbergi í Skólavörðholti.
20. " þremur kvæmestjum sínu úr hvarri húsi í Vesturbæ þremur hald sma' vjpphæði í peningum o. fl.
21. " nokkurn vundum í íbúð í Skólavörðholti, Leitar. í öllum herbergjum á efsta lofti, en fann ekki peninga.
22. " 10 kr. úr öðstu herbergi í húsi í miðbænum. (Báttfala
23. " 12 kr. úr bestu herbergi í Austurbænum ("
24. Þombot í mannausa íbúð í austurbænum, Þóttim eld-
húsi og farit þarinn. Peningar funduot þar ekki.
Tveimur þeimur veruð.
25. Stal tónum öflöskum í hóteli.

ÚTVARPSRÁÐIÐ

38

Reykjavík, 12. sept. 1935.

með 15. sept. 1935

Kl. 11 $\frac{1}{2}$ f. h. (A. J. Þeðstaddur)

Þar sem útvarpsráðinu hefur borist kára um það, að þjer hafið í erindum yðar: Vangæfu börnin og þjóðfjelagið, brotið í bág við hlutleysisskyldu útvarpsins, verður útvarpsráðið að krefjast þess, að þjer sendið því nú þegar handritin að umræddum erindum yðar, eins og þjer fluttuð þau, til þess að útvarpsráðið geti dæmt um, hvort kára þessi er á rökum byggð eða ekki.

Virðingarfylst

Sigfríð Sigurðsson
formaður.

Erindin sem þú hefur send, er þess að þjerfa einu einastöðu

J. T.

Herra Jón Pálsson, f. bankagjaldkeri,

Reykjavík.

ÚTVARPSRÁÐIÐ

39

smátt. 13. okt. 1935
kl. 12: hádegis

Reykjavík, 10. okt. 1935.

Í framhaldi af brjefi til yðar 12. f.m. skal yður hjer með tjáð, að kært var yfir þessum ummælum í erindi yðar 4. f.m.:

"En hvað segja menn um það, ef til eru menn eða jafnvel fjelög, sem beinlínis hæna að sjer óvitabörn og unginga, með það fyrir augum, að brýna fyrir þeim, að þeim beri ekki að taka tillit til annars en síns eigin vilja, það sje bláber hjegómi og höfuðórar eldra fólksins, sem haldi því fram, að nokkur guð sje til eða nokkuð það, á himni eða jörðu, sem æðra sje og öðru meira en mannsins eigin vilji og hyggjuvit? Allar bollaleggingar um þetta sjeu ekki til annars en geðveikja menn og gjöra þá óhæfari til að ráða fram úr erfiðleikum lífsins, sem í raun og veru þurfi engir að vera, því að alt megi heimta af öðrum, en sem minst eða jafnvel ekkert af sjálfum sjer."

Er því haldið fram í kærinni, að í þessu felist dylgjur um stjórnmalastarfsemi, sem getið verður til hver sje, vegna svipaðra ásakana, sem áður hafa komið fram í opinberum deilum.

Kæran var afgreidd á fundi útvarpsráðs í gær með svofeldri ályktun:

"Útvarpsráðið telur, að svo mætti virðast, að nokkrar dylgjur til einstakra fjelaga feldust í ummælum þeim, sem kært er yfir, en sjer þó eftir atvikum ekki ástæðu til frekari aðgerða í málinu."

Þetta tilkynnist yður hjer með.

Virðingarfylst

Sigfus Sigurhantasson
formaður.

Effirvit

70

Barnaverndarnefundur
Reykjavíkur.

Reykjavík, 16. Sept. 1937

Hér er með leyfum úr oss, að leiða yður, hever. formadur
Ítareyrið Fólks, að komu til viðtala við oss í störf-
stofu barnaverndarnefundarinnar; Ráðgjafarstjóri 1. ummari
hald, laugardaginn 18. s. m., kl. 2 e. h. í hliðfinni af
Korn, er oss hefur boðit út af erindaflutningi útvegs-
ris.

Styðing frá verda komst við Láttinu í ofangreindum lagi
og stund, óskast viðtalið við yður í sama stofu mándag-
inn 20. s. m. kl. 2 o. h.

Viðmálarfylgt

J. h. Barnaverndarnefundur Reykjavíkur

Jón Talsson
s. t. form.

Hallgr. Jónsson
s. t. vara form.

Atk. s. Þeodóra Þeodóra var danga leyfa sinst.

21. Sept. 1937
Jón Talsson

Til Formanns Ítareyrið Fólks, h. Sýslu, Sýsluhjálparum
Reykjavíkur.

Sýnis horn: (I.)

41

1

Leikur útoargæris, "Kols og Dols" (?) - 29. júlí 1937 -
(Ólvaldi-veidinn stæmmuþofur)

Kols: A... hafi það! (mítill og gríðarlegur "þrossa hlátur")
Guð almáttugur (marg. endurkallid: Emilia Þog?)
Hvernig í fj... stæmmu þofur

Dols: (Alfréd Andriasson og Valur Þóttason) samtal:

Hvada a... ósvífu! - Hver fj... er þetta
Hver fj... er nú þetta?

Kols: Hver fj...! Hvert í hoppandi helv.!

Ja, hver a... (Svínabest!)

Hver fj...! Í sjóðbullandi helv.!

Guð almáttugur! ... Eðro. hvor annar á hálv -

(hér er óstgandi hávadi - veid með stæmmuleysu og soerd.)

Dölv. vitlegg! Þj... hafi það! Svihari!

Guðinn góður! - Almáttugur hjálpi mér! ...

Þetta mun vera leikur þofur, er Kolan frá 16. sept. bygdist í.
Eg stúfadi nokkur vör upp jafnóðrum og lesin vörn og blóðsant
að hegra ólétis og gausgangium sem þessu fylgdi. Hugsad' sem
soo: En síi fagra þofur! Mennig! Sidþryði!

Reykjavík, 1. ágúst 1937

Þóttason

Sýnishorn: (II)

Reiður útoarpsins 19. sept. 1937: "Heyr úr af fjóðvegjum"

..... (áður mið af fjölskyldu, hlegid og rífir, hneggjád (klásum) og gargað óþeniglegru. - Þótsyrðin mið óberandi af svo líd og ljót, að ég áðeins steinustafa þess hér).

... Hver a... er þetta! ... það er eldi a... laust... - fj. fjarrí mór!

... Vardar a. eldret mun bálv. bugarlotur. - mikill er a...!

... fj. ... (er fjóðvegur) ... Hver fj... atli hann geti

... Hver a...! Hvar er þelinn? ... Þela-fj... Heyrdu, for Satan!

(mikill rífildis og rogin. krossa hlátur)

... andstyggið þessi þú... Þólv. Kínín!

... a... hörmung er þetta! (mörg klásum) - Þelinn fer úr af vopi-

Þólv. sláðingjanna í Reyjavík! - Hinna ríkis-lísin mín!

... Hjálpi mér! Almáttugur! (Síðan einstök burt og það er

Þengur gat ég eldi haldid áfram að hlusta á þessum endemisþrotting, og "lokandi" þú fyrir. En af þessu sá ég gheppi á "Satan", sem barna endar nefndinni barót 16. þ. m. var eldi á stöðulau.

Sóðnum þess, að ég ágnadi eldi útoarpsid nóg snemma til þess, að heyrja þelinn kynna leikendurnu, heyrð ég eldi nóg þessu. Hef. Á þessu frögilega ritverki var eldi nefndur. En mið af því hvern sem vill mun það stöma, hvort þessu leikriti af flutningu í úto. sé heppilegur "fyrir börn", þessu til samvarar gledi á upphlyggingu.

Reyjavík, 20. sept. 1937

Jónatán

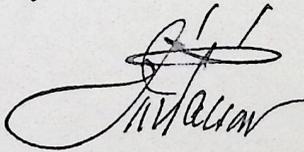
Útvarpið 19. sept. 1937.

V2 3.

Reiknirit: "Keyrt úr af fjáðvegnum" og notfærðsiss:

Ég fylgdist með og hlýddi í leik þessum. Hann var í fám orðum
sagt ómóðkilegur niður og samnefnt leikfesti: Mótmyndin
vora, að þeir eru minn faldist til 14, eodri íslenska og dómstó.
Ég: Leikfesti þau uppi í fjáðvegnum, sem sórt og notf. bladi.
Reiknirit var frólegur og reifildi og angasta Gull.

Reykjavík, 20. sept. 1937.

Við sem höfum hlustað á hina svonefndu útvarpssögu, sem lesin hefur verið í Ríkisútvarpið að undanfögnu, lítum svo á, að hún sé svo siðspillandi, fyrir börn og unglunga, að slíkt megi ekki þolast óátalið. En það eru einkum börnin, (þaði okkar og annara) sem framar flestu öðru vilja hlusta á sögur. Og það hefur verið meðfram þeirra vegna að við höfum haft útvarpið opið og hlustað á þessa sögu, því við höfum treyst því, að slík menningarstofnun sem Ríkisútvarpið á að vera, flytti aldrei nokkuð ósamilegt eða siðspillandi af nokkru tæ. Þessu trausti álitum við að Ríkisútvarpið hafi brugðist, með útvarpssögu flutningi þeim, er að ofan getur, og einnig með lýsingu þeirri af "bófafélögunum í Ameríku", er hr. Sigfús Halldórsson flutti nokkrum sinnum s. l. vetur. Höfum við komist að því, að fræðsla! sú, hefur haft skaðleg áhrif á unglunga sem á hana hlustuðu. Við vitum að vissu, að slík erindi eru atluð fulloröna fólkinu (þó þau séu, vagast sagt, ~~því~~ engum til uppbyggingar), en því er sjaldnast mögulegt að hlusta á útvarp, án þess að börnin heyri líka.

Við leyfum okkur því að ákera Útvarpsráðið fyrir að leyfa slíkann erindaflutning eða sagnalestur í útvarpinu, og viljum beina þeirri álvarlegu áskotun okkar til hinnar heiðruðu Barnaverndarnefndar Reykjavíkur, að hún láti rannsaka málefni þetta, og komi í veg fyrir slíkann lestur í eyru barna okkar og annara, sem við og álitum að engum siðprúðum manni sé gagn eða gleði að heyra. En að við snúum okkur til hinnar heiðruðu Barnaverndarnefndar, fremur annara, kemur af því, að við teljum það beinlínis heyra undir nefndina, og að það sé skylda hennar að vernda börn fyrir slíkum sögum sem hér er um að ræða, svo ~~frá~~ framarlega að nefndin fer vitneskju um þær, hvort heldur hún hlustar sjálf á þær, eða fer vitneskju um þær á annan hátt.

Það er að vissu fleyra en þetta, sem okkur og fleirum hefur fundist varhugaverður menningarauki hjá útvarpinu, s. s. sum leikritin og orðbragð, sem hvorki börn né fullorönin munu hafa gagn eða sanna gleði af að hlusta á, og býður jafnvel við. Það látum við þó liggja milli hluta að sinni, þó full þörf væri á að athuga það nánar.

Við treystum því fastlega, að háttvært barnaverndarnefnd taki þessa ákeru okkar til greina, sem allra fyrst, og fái bætt úr slíku ófremdarástandi ~~útrátt~~ útvarpsins, sem hér um ræðir, gagnvart börnum og unglungum.

Reykjavík, 31. júlí 1937.

Virðingarfyllt.

Sigurjón Jónsson
 Bergskófasti 45
 Magnús Þór Sigurdsson
 Bergþorugata 21
 Guðrún Guðmáðóttir
 Trakpasti 12

Helló Jónsson Falkagötu 11.
 Einður Eilípsusson Skv. 20
 Melkinn Þjórnsson
 Langarásvegur
 Adalbjörn Kristjánsson
 Skólavörðustíg 15
 Helgi Jónsson
 Grændastíg 5

Til
 Barnaverndarnefndar Reykjavíkur.

Barnaverndarnefnd
Reykjavíkur

45

Reykjavík, 16. Ssftember 1937

Eftirrit af 16. og 17. dags. 21. júlí 1937

Við sem höfum hlustað á hina svonefndu útvarps sögu, sem lesin hefur verið í Ríkisútvarpið að undanfögnu, lítum svo á, að hún sé svo siðspillandi, fyrir börn og unglunga, að slíkt megi ekki bolast óátalið. En það eru einkum börnin (bæði okkar og annara) sem framar flestu öðru vilja hlusta á sögur. Og það hefur verið meðfram þeirra vegna að við höfum haft útvarpið opið og hlustað á þessa sögu, því við höfum treyst því, að slík menningarstofnun sem Ríkisútvarpið á að vera, flytti aldrei nokkuð ósamilegt eða siðspillandi af nokkrum töl. Þessu trausti álitum við að Ríkisútvarpið hafi brugðist, með útvarps sögu flutningi þeim, er að ofan getur, og einnig með lýsingu þeirri af "bófafélögunum í Ameríku", er hr. Sigfús Halldórsson flutti nokkrum sinnum s.l. vetur. Höfum við komist að því, að fræðsla !! sú, hefur haft skaðleg áhrif á unglunga sem á hana hlustuðu. Við vitum að vísu, að slík erindi eru ætluð fulloröna fólkinu (bó þau séu, vægast sagt, engum til uppbyggingar), en því er sjaldnast mögulegt að hlusta á útvarp, án þess að börnin heyri líka.

Við leyfum okkur því að ákæra Útvarpsráðið fyrir að leyfa slíkann erindaflutning eða sagnalestur í útvarpinu, og viljum beina þeirri alvarlegu áskorun okkar til hinnar heiðruðu Barnaverndarnefndar Reykjavíkur, að hún láti rannsaka málefni þetta, og komi í veg fyrir slíkann lestur í eyru barna okkar og annara, sem við og álitum að engum siðprúðum manni sé gagn eða gleði að heyra. En að við snúum okkur til hinnar heiðruðu Barnaverndarnefndar, fremur annara, kemur af því, að við teljum það beinlín-is heyra undir nefndina, og að það sé skylda hennar að vernda börn fyrir slíkum sögum sem hér er um að ræða, svo framarlega að nefndin fær vitneskju um þær, hvort heldur hún hlustar sjálf á þær, eða fær vitneskju um þær á annann hátt.

Það er að vísu fleyra en þetta, sem okkur og fleirum hefur fundist varhugaverður menningarauki hjá útvarpinu, s.s. sum leikritin og orðbragð, sem hvorki börn né fullorönnir munu hafa gagn eða sanna gleði af að hlusta á, og býður jafnvel við. Það látum við bó liggja milli hluta að sinni, bó full þörf væri á að athuga það nánar.

Við treystum því fastlega, að háttvirt barnaverndarnefnd taki þessa ákæru okkar til greina, sem allra fyrst, og fái bætt úr slíku ófremdarástandi útvarpsins, sem hér um ræðir, gagnvart börnum og unglungum.

Virðingarfyllt,

SKRIFSTOFA ÚTVARPSRÁÐS
SÍMI 4991

Reykjavík
8.11.1938

46

Fuglavinafjelagið "Fönix"

Laufásvegi 59
Rvík

Í tilefni af brjefi yðar, dags.23.sept. s.l.,
hefur útvarpsráð á fundi sínum í dag ályktað að taka
tilboði yðar um

einn barnatíma, eftir áramót,
og að tilskildu nánara samkomulagi um það, hvenær
efni þetta verði tekið á dagskrá.

Öðrum atriðum í brjefi yðar er synjað.

Þetta er yður hjer með tilkynt.

Virðingarfylst

Helgi Hjörvar.

Sankvæmt auglýsingu útvarpsráðs um erindaflutning
í útvarpinu í vetur vildum vér fyrir hönd Fuglavinafé-
lagsins Fönix, mælast til þess að vér fengjum 3 eða 4
kvöld til umræða þannig :

1). 2 kvöld í barnatíma útvarpsins og þá helst á
sunnudagskvöldum á líkan veg og vér höfðum þau síðastl.
vetur : Með söng, upplestri og e.t.v. leikritaflutningi
allt við hæfi barna

2) 1 eða 2 kvöld til erindaflutnings um starfsemi
félagsins fyrrum og nú, svo og um dýraverndun í sambandi
við það; mundi þá einhver meðal vor, eða einhver annar
maður t.d. leiðsögumaður vor, Jón Pálsson fyrirv. banka-
féhirðir, flytja þvílíkt erindi og hafa umsjón með oss öll
þessi kvöld, þ.e.a.s. vera leiðsögumaður vor og stjórnandi
einnig í barnatímunum. Það skal tekið fram, að vér óskum
helst, að öll þessi kvöld verði valin fyrir oss í ársbyrjun
næsta ár, t.d. í janúar, febr. og marz, enda er afmali fé-
lagsins seint í febrúar (5 ára 27. febr.).

Reykjavík, 23. sept. 1938

Virðingarfyllt,

Stjórnendur Fuglavinafélagsins Fönix

Til

Ríkisútvarpsráðs Íslands

þótt þar sé talað um „dylgjær“, kom mér engin stórmiðlaðarferð í hug, þó þu sé þú
 samdi um þetta, né heldur neitt það, o. t. v. þu hafði í blaðnum um þessu efni - þú hafði
 eltið um það lesid - en eftir þá var mér burt á, að þér hefðu verið einhverjar, þess-
 um stöð Cellar, en staðfest það einmitt í þessa líd. Mér var eltið burt í þetta fyrri
 um eftir þá, að Koruna kom fram, og var þá ind mig sagt: „Þetta var allt sattu og rétt, þu
 þú sagdir og Korundin um þessa völd úto. káð með mér í Tólfur G. Gudm. undson, sem
 með Koru sínu hefði gengid fram fyrir stjórndu og með þessu (Koru sínu) jafnað að þessu
 þú völd sínu undal sínu, „manus“ að í „félags“ líd, sem þú nefnist að þú völd að
 þessu að séi „virkabær og unglíngi“ í þessu veg, en þú nefnist.“

Á sama fundi fóluðu margir menn og þessu ind mig, og sagdu m. a.: „Þetta voru orð
 í þessu fóluðu; manni þessu; eltið áður, að sama vör á sattu með þessu. Þetta sem
 offast til þess þessu um þessu mál.“

Margum vitnum síðan komst þú að þessu um, að manni þér og í nokkrum eystrum
 landskris (man eftir þessu um vofum þér: Gudm. Gudm. sínu þessu og birtu Gísarssyni
 alf. m.; í Stranda eystr: Gudm. Gísarssyni í Gög: Nítur; í sínu vafum. Þótt þú: Kom-
 káð þú eystr; í Skaff. Árnassyni og Rangjón. man þú eltið vofum, - sem
 söfnuð þessa séu úto. káð stjórndu á þessu í fjölda úto. blástuð um það, að þú
 vofum þessu til þessu þessu um offast erindi í úto. - Engin til máli þessu þú um
 til minn komid um það, enda álið þú. D úto. káð þú þótt þú þessu þessu þessu þessu
 mig þessu allar „dylgjær“. Þú þessu álið þessu. D þessu um þessu í úto., en
 var þar þú „þessu þessu“ áður en þú þessu þessu erindi 18/8- og 4/9-35, undan þessu þessu
 en þar þessu álið. erindi 21, 22, og 23. des. 1930.

Reykjavík, 19. des. 1940.

Þessu í þessu um þessu þessu:

„Mér þessu þessu þessu? Gætu þessu þessu? Þessu eltið þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu? Þessu eltið þessu þessu þessu þessu þessu þessu. (Allt
 þessu um, að þú þessu þessu þessu þessu, svo þú þessu þessu þessu þessu. (Allt
 þessu. o. s. úto. þessu. um það, að manni þessu þessu, káð þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu.“

Eyjólfstöðum í Vatnsdal 10/1 1938.

Þarinn glæðlegt að!

Þakka þessu þessu frá 19. þ. og skammtan í útanríki í garðveldi en þar er
 muna. viti þindilaga - munda sagt við mig sama í dag frá ymsum stöðum og lofti nota
 ein vil. Það er samantlagt undurskili frá löngu löngum tínum, að þessu, að til eru
 þó muna in vilja teðbeina askummi iuna áðan þrautir. en þar sum ein eru fjölfam-
 -astar -
 - unuan vinda, að hvern einasta fundur skapar mig vanda mál - mig vandræði - munda þess
 einu mæðar migar útgängudyrn alt kanna í strand þessu þessu og gopaskafi -
 Þessu dæmi skrifu og þessu, að í vitan var höldum fundur í Bláunda einu vörðum svatammi
 Í kanna mættu 2 þulltrúar ein þessu þessu er svatargjörum öllu að kasta kanna
 und 30 km. Þar var munda annars samþykkt að skana í alþing að einu tofarlaust
 log, ein að þessu einu þessu burt ein svatammi yndu að græða 10% af öllu einu þessu
 öllu til þessu svatammi er þessu þessu frá - summi þessu höldu frá 50% -
 Áttuð eftir þessu. Alt svat svatammi í alþing mættu daga - þessu svatammi þessu og einu
 hunda kannaþessummi ein þessu í löndum uppsigling. Þessu sama und sama einu þessu,
 hunda stjórnumalaflöðum þessu þessu tilkynna, þessu talo og gena einu og þessu vill
 ein þessu í stöðum ölluðum ein til löngbota að ymsum stöðum. Þessu undan er þessu borti
 samantlagt og sotti, þessu þessu kanna frá í kaupfélags og þessu málum - - -
 Þessu muna einu sjálfar að sitti sig í mættum. Þessu eldri einu kanna útlögummi höldum
 ein löta þessu sig kanna. Þessu kanna kanna þessu í stöðummi einu stöðum -
 Útanríkisráðið þessu að löta áttum í spegilummi einu og öllu kanna kanna einu munda er
 H af sino þessu og kanna öllummi, til þessu af kanna þessu að gefa kanna kanna
 borti þessu kanna að kanna fundur kanna í suman og þar undi dömskunnandi natt frá
 löndu af þessu. Í þessu fund kanna kanna við Mognis o' Högu -
 Þessu þessu und kanna er og kanna löta þessu yndu og borti yndu að kanna o' þessu
 kanna yndu und kanna og kanna, yndu einu

Paul Magnússon

50
Egghjólssstöðum í Vatnisdal 10/XI 1937.

sv 19/12/37

Þarri min!

Þetta elski þuont þjón hafi þingit á undanum línanum er og net þú er í haust
er og gott vist um efni þinna við þú, minsta kost þú er minsta skipti, að
er haust elski í þetta sinn á lýradsfund okkar kinnvinnu, og min þú er fyrsta
sinn í 36 ár. Þeg hafi athugað, eftir þvi sinn og gott, þjón á brjflundum,
um "Dýnamundarann" og hafi elski andit hann var í Vatnisdalunum.

Skrant þjóni að senda hann, til að þi hann lesinn og þangaðan, veit þeg elski
und vissu - er sfast um þú - þvi opt hafi þvi í hart á milli min og samtíðar -
-innar ítaf þugladnóþinu. Þvílunigþessi þessara hálf viltu manuskripta er svo
mikil - Þjóni mitt sduur í haust var að gjöra tilraun und að selja mik -

-inn jandtegnir minar þjón í Vatnisdal. Þetta elski min um árangurinn. Það þi hafi
þjón lagt min í kaupstadium, þjónunig og stóð min og selja í vor, er tanna lust -
-ana minar, hafi nagn og neidlestu min og leta sljota að hausti, þjón er megin
sinn og trúi þjóni þinn - Þ þessum þi þjón í Vatnisdalunum taldist þangaðalunni

ad mundi vanta min 1800 leyhista, og hafi er þjón að svitarþjónunni þjón hafi sanni
áskanun til min um leyhjól, og min þi þjóna veit þú er min var, unda
vundur þú er síðasta sinn - Þanna er min tryggunig á undanum þjónulastjót

Þiis og þjón lofadi þú er, neidþi þjón í þjóni undþjónunni minna greini, og megin þjón
nata hann af þjóni veitit í - Dýnamundarann - Þu athugað hann, þvi er minni elski
ad unnskripta og hafi minni - Þvi undur hafi er elski gitað und í Þögguveisunna hann

Þá - var þiun gjansambga uppseld. Ef þjón vildud min sjón megin þi minniud og ofrita hann þjóni
min - ad min veisauge lagid - undirspilid hafi er elski und ad gjöra - gjöndud þjón megin minni greini
þá allt ad selja hann í þjóni þiun og gifa hann út. Lagid er ósamleg tannuud -
þjón á ögu af sögun min tryggð hann, minniud og natuise hista og sanniþjón, og er vil -
-hann ad er sanni þú er í vitar veitluod af þvi í Dýnamundarann - ef til er haust -
Óska við þjónun þjóni þjón á lífsleiddinni. Hæd þú er min veisauud og vinnuigun

þjón. min min -
Þannhann

Sammt.

Stättvinta ittranysnád.

J sambandi við auglýsingu um óshakvöld. og samþráttir í afmálsbók af brýfi mínu d. s. á gómlársdag þá rita og liður þessar -
Þú og myndir þú óshakvöldið ályt og góða, að þú lægt. sem hún er framkvæmd og
þú með henni að koma frammi vilji þúna sem hún stofnuð er uppi, in stöðum og þroski in
margu. svo mitt gitan öndir in ad vinna -

Þú völdur atviki til athugasemja, um læt og og buði á lættri in og til
til umbóta, au aðeila - in þakka þad om til umbóta hefir umid gjort a þessu ári, og
skal þyrt ad þú veldir.

Þú umbóta til og stoppan litranyskorsins elki reigarnu leud skuntana leidinn veldinn
þad in munigarnal, in þú til veldin veldi og buða a, ad Páll Þólfsson Þyrsti
ad flýta völdur myndi a næsta ári, um sáugotjarnu o fl. in þad svortin, um þesskann
hefir þjóðin elkt til a madurnalinnu. Gati þad öndir stundun þeim um efa eini söngflokka
völdur og land. Kærinn atti ad koma optar frammi -

Þú in annad atviki in og til til umbóta, ad Þingundur Einarsson in þarinn, og i leus stóð
kannin þarsteinu Þólfssonu helkari, um henna skuntilegustu manna.

Þúna matti jafnvel þyrt, in til umbóta hefir umid gjort -

Þú in buði a völdur atviki in og til ad þarfi ad umbóta, sig og in þú ristalega
ad þarfi lid veldis ad koma þjóðinni i gott shop

1. J heljamsvat ittranysnis þarf ad koma bitni fíðulekari, frá þú ma elki helka
2. Ad meina um umid hefir sig gjort, ad fluttunigi myndi um þjóð og skuntandi e þú,
munnlausar in þyrtan skuntisogun of fl. ^{fluttu} af þar til kalfan mannun, in þyrtan
myndi um mannun gogurant dýrum, og elki síst myndi in svanta huna vaxandi
askulid in buði kannun inna brautir atjandarnostan og atthagarnalun -

J sambandi við myndir fluttunig um þjóð og þróði. benti jeg a i brýfi mínu þá a þyrtandi
bankafélendi þá Þólfsson, og gat þess ad kann vaxi þyrt veldi stírnottun, in. s. l. an
hefir aldreng þyrt til kann, og ma þad merkilegt heita of kann veldur helka -

Jeg þyrt ad kann in fjólfroðun, mannunin og matun madun, og sgeri þess utan
veldur skuntilega frá - Jeg þyrt ad kann og Þólfssonur helkari, inu þyrt veldi

stírn sáttir, veldun vagna þess, leud þeim vaxir flutt ad kannu hlestundun i gott shop -
þana a ittranysnadi ad bato un þessu - fluttun; og loto þessu umid bato kannu ein optari
frammi. Einuig buði og a ad Guðtan og Skandolin samun, skuntir þakki veldur vil
og atti ad aelto þann lid ad veldun unun, in þad bato god skuntun, og gitan shopad

eluga þyrti ad kann ad þano um þessu ódýnu in skuntilegu hljóðfoni

Um flutta fluttunigun ma mangt segja, minnst ad ein a ett atviki, ad jeg til elki njott ad skynu
af þjóð frá kanni þyrtismynd sem umid in ad hnygja upp um veldunni, ósigt, ad kannu
þann vinda - þjóðfílagelga sja -

Ad sístu skal minst a auglýsingu starfsmanna, þar in einu lidun um atti ad stírnott
benti, þad in þessar hótandi þarðunur et af innkuntu ársgjöldanna, in þad utflagnir
seg svo veldi sístu, ad mangi þyrtan a sístu, kann þess utan af þjóð veldur veld - in ad einu

til að engja og sanna fjölda fólks, um því fyrst og fremst að minna þar á fjölda
sina, og þá elki síður á þóð, að ofurtagjöldin ljá okkur en að miltum mun herra en
ljá nágranna fjöðunum, en fjöðunum síst bitni -
þeg lof áður þut á að ofurkka sji karráð eit. og svani elki allt tilgangi sínum, og
þatfalli við fjöðunum fjöðunum, myndi ena hjittana að stitta útrangstímanum, en loka
angjöldin - þetta mynduðe eg nú - útrangstíð á að ena fyrri fjöðunum, en elki fjöðunum
fyrri útrangstíð, ída ristoka munu enn að því kinnu -

Þínduigarrýllt

Eyjólfsskóðun i Þotírdal 2/XII 1936.

Þaralinn

Eyjolfsstöðum í Vatnsdal 2/XII 1936

52

Skýrdráði mínu!

Bestu þolli þessi þín brýf yðar frá 22. jún. Mjög þótti samurlega gaman að sjá línu frá yðar úr því ekki síst, að svo mjúkt málið að þetta langa ár hefir maður aldrei heyrnt mitt til yðar í Útvanpinu. Ég var þess fullviss í þynna, þogar og skrifbodi, að það af minnum skodunum myndi bergríð. Því náðinu, en ég skrifbodi samt, og skrifa einn, til að sjá þó þú ein þá er ég kvarki þínum að þú til að slá undan. Þetta ár hefir Útvanpinu spanað mjög mikið rafsvagn - það eru lútu tilgjaman. Ég sá yðar að gámi minna samt af brýf til rósins, af því lænst framur er að lesa það, laundin er þó til og tafa þetta. Ég áttáði súður í kar, en lúigat þarust málungan svo allt þar í rúmið, enna við ljámin, oflú- úngar undir slannar, sumu sló undur aftur, og saun minn, máttarotod láunilissins var rúkur í mest allt suman, þar kann súður til nauðhvar í laust, en kann ein á góðum vegi að mi þú.

Mikinn tíma hefir Útvanpinu lúgá þynriestranu Þúndarþyl. Þ. og þynriestran af þúndarþynriestranu í laundin. Þú þynriestranu má með sammi segja, að þú ein í lúttalli við minnigun lífþundanna en afþundigunann sum allir vita, státtahar tíu áunungan og gíndunigan, sum þú er í skuldum skýnu ætunig, sum er að hanna láunahögum og láunlaundum í þag, skapast af þú rúnd og eýring, svo nú lúngur þú undur - sum þú er vedett þynriestranogjódi - og lúþrotatallu þýlga með lúngun áni, og elkent til að bema á þessan mikkla unaktin - andvúndó ekki til þynri estundun ábund. Þú lító dani ein þóðun þnotin, git og þess (sum lító súnshann) að

vó súnustu ávín lúfi og ljáþóð um þalla þag, lító til að afþira rúndroðum, þú til þetta elkent eftir, en lúant þetta ástand eýrútt, sum nú er eýfir þýðunin, en olkun eldri mánnun - um ályggjje ofni, þann elki að náða. - Míst minn og lítta yðar mjú til skunturnar eý þú kann súður sum slúð gíun að vúndi í rotun, af eg þrúgsti mjú að þóla lúndann á laundin. Gaman var að sýgá þú á línu frá yðar, og þó þú lúfúnd mjú að vita af þýnir lúfúnd með í eýttvúnd of blóðum þóðósa lúntóssins sína 'Eamils. Ég hefi elke gítað með í minna. Þann gogu mótóðum mánnun. Þýlde og 's.ú. þýlde af Þannarvóllunum 1897. en afþrúft súnuliga frá súnulúttó 19 áðan, sína eýrúkar Magnússan var þús. í Þýlvog þýngun frá 1677-1716.

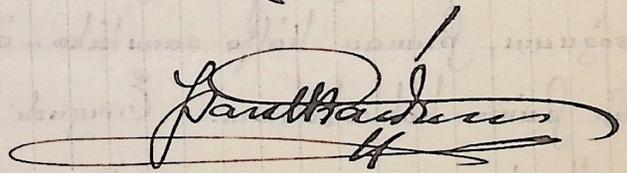
Eyjafstodum i Vatnisdal á gamlársdag 1933-

Þæðræði þín!

Fyrst og frumst þakka ég yður viðtökurvar frá vor fylgdina og alla skuntun, sum
ég mun minnast lengi, og minn frumur brjef yðar frá 20 þessa mánaðar.
Ég hefði óst verið að hugsa um að skrifa yður og reyna að græfa upp það sum ég atti
að - sum elski or milid - af þi gatum orðum. Þyftaði ég völduð og fann þá aðeris eitt blöð
nu þau eru til þeyri - Ég hefði óst skrifað iðun, um á laus blöð jósuðum og ég hefði lagt
og da lesið þau - vanaliga er þessi bóla þeyri sig, um þvi iðun elski lagt þetta samou, svo
það er þeyri í bóka bókunum miklumstadar, um í minni heild á eg öll uppur þvi er eg hefði
iðun í ein bóku og talnaki sennu hluta 19 aldar og fyrsta þættingi þessonar aldar, og eru
þau andri þundu mörg viðringar um laud, alls tap 500 - eru sum þeirra minni smelli
Öf þvi hefðuð gaman af minn og afrita þau og snda yður, þetta blöð sum eg fann andri eg þvi iðun
nu það er elskint unklagt, og munu vera til bitri blöð in þessum gámlum skráðum -
þá er mi að minnast á útvarpið, elski hefði eg kandi þvi í verk að skrifa þvi þvi um i
dag, langar mig til að afrita brjefið og snda yður það iðun þessum, það er
elki gaman að ega við þessa samhundu, sum svo óundabga minni manni á hrafglana
er þvi þessa stödur afþjod og ristaldringurinn alig vanmanlaus. Mist öttast eg þá að þvi sum
þvi þriku í þessogunum, þviann hálfa samlika - að eris sagt frá annari hluta þessu hluta
sum eru elski yfir þessu hokkibókunum. - Er yndi yðar um vangi þvi barni og þjóðfilogið
valti þvi mikla atlygð, um ég er viss um að migum dottir hug að þvi það vera í fylgsta
meta hlutlaus. og þess utan mannuðarvial - Þvi hefði óst dottir hug að skrifa
þvi, vanaliga þegar ég hefði nuddst, við þá, um það hefði óttast til þessa, iðun minn það
bæði þviðingur og hlöngslaut, minna að iðun tala uppá að skrifa þviun optbrjef
og binta í einhvern þessu þessu blöðinu - Þvi hatti að vera sama um daginn, þegar
þessum þvi að tala um vissaldrin hlöngslauter sinna, þetta er aðeris eitt sýnishorn af þvi
- þessu þviun, og ég vana ósamundum þessu. Þarla minn eg þá minni þviun i vant skafi -

Jeg helder yder spornum ad eg birtu badi enguð og hærna og legði undir dóm af þessum
og veri alls ólmaddur, gatr sked ad "og u yndi gatrlogna þarid i bilt-
Nú er laga þuigtu birtu, og lesin sunnilega skylid eftir þessum mustu óhug ligu þessum
uokkunt eitt þuigt lesin gjört þra þuigt a söguöld. Nú þana afþættuigan þessum
ad hanna þraun a þessum, og en ekki sjú þessum undan a þessum. Þessum a þessum
þessum i þessum manna vill katta við biskop sem var en, niðan of þessum og óþessum
þessum þessum þessum ósjálegan og óþessum, þessum svo lott untran ad þessum
þessum þessum sjú þessum sjú þessum i skottum. Þessum vissum ad þessum þessum þessum
þessum i áttu. Þessum þessum þessum þessum þessum, þessum þessum
þessum þessum af þessum sem ekki óþessum ein þessum og þessum þessum - svo en þessum
þessum en lottu. Þessum þessum ekkert en þessum af þessum a ad þessum ad tala
Ef eg get man eg skrifa þessum þessum yðar með þessum þessum. Þessum þessum
ad katta ekki skrifa þessum og þessum þessum þessum þessum i þessum þessum
litt ad þessum þessum veltu þessum þessum. Þessum þessum ad þessum sji döttur þessum
þessum þessum gamall þessum þessum og þessum þessum i þessum þessum -
Þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum þessum i þessum og þessum þessum
þessum þessum a þessum þessum -

yðr uilögur

P. D. Þessum þessum ad þessum a þessum þessum og uppi eitt af þessum þessum af þessum
þessum ad sji þessum þessum þessum þessum þessum - J. H.

Soðttvinta útvarpsnád!

Mjör hafi átt dóttir í lag ad skrifa yður, en framkvæmdin endir minni. Þegar ég minni um haldunir leyndi í útvarpinu fyrst og frumst ad útvarpsnádunni væri hant ad leyndu eða sjá sett-
-leuad frá hlustendum, og umfrunum ad þórnanni væri kunnugt um vissaldir hljónsvetan sinnan
nyðir og af, ad láta það ekki fyrri þenast. Þingur, ad eg firti skodunin minnar í ljósi, þótt eg vissi gítu búið
við, ad tilid umdi uppar þæmi lagt - en leuad um það - það vendar ad náoast

Þess og lættvinta útvarpsnódi en ljóst er - samulega um allt land - ríkið tal ad um útvarpid, sjónu þess
og dagelma, umnu dæman um þæmi atíndi ad i misjöfnum - Eugni gjörni svo öllum líki, útvarpsnódi
en þær ekki mistalst. Múð linnu þessum súg eg myr ad trénu lóðnum dagelmarinnan til athugunar
- um ekki ádeila - Þó adati líður dagelmarinnan umnu vera hljónlistri, og en ekki umna gott um
það ad segja, ad þú leytir sum þad gítur samnamst gjöldgítu hinna mánqu misjöfnt stödu hlust-
-uola, og í hlutfalli við tilkostnað fulluagtr samgjörnu um knöfum umnuvigan og lister -

Seljanlistar lóðunir til og i nód til athugunar

1. A. Grammofónisútvarpid umnu vera búið ad gjöra mikilvöggn. Þóttu átt hóst á ad
leyna þrag sáugvenk í listnamni undfent -
- B. Þúna svætti gítur sjón - svo rítt sum eg þótti til - vissaldir, enda en undfent -
leuman á efni og list í fyllsta samnamni. Þarna en ad segja um Öngullhjónlíka
Pals Þólfssonar -
- C. Seljanlistar útvarpsnódi: Þær en minni vafi ad hún væri sotta manni: Þingst og
frumst hóstur hún míoð þú, og starfskraftur leuman úgg misgöðin. Þag
leuad full neynda sjá kammri á, ad þórnanni væri öðlunag listnamni leiki. Þa
þágnun hljónbla, og þær af lífandi þú fjóðin leki ríttu mynd og gáðu
þútlusjón, þó eg ofest ekki um ad hann leggi það allt um hann lefni til -
en það mager ekki - fjóðin og listri má ekki leda þingmanni umnu eyðun -
ef hún en um annan búi ad náða umleuadun, en ríttara umnu of þessum
ad leggi það míoð, þa þú namni frá áttlandam
- D. Þar sáugvarni umnu yfir lætt vera vissaldir, enda optast vil efri, og sumum
stjónuad und þróði, en þú tilid eg ríttara ad blaudöðin kóran hann optar frammi
Um vissangvarna vil eg leuad skent segja, umnu ad til þú ekki und öllu
úgta sin ~~leuad~~ þingur það ad hann væri teska teldur, sum en ad hann væri leuad
sáuglefa þágnu nádd, sum yfir lætt en umnu ekki hljóðin -
Þóttu lefni umnu gjönt ad þú ad hann frammi útvarpinu und gamla túsang
- um - gríntsauginu - of til vill ekki ástada til, ad hann sjá svo langt ad bók
þær tilnamni sum gjóðar lefa umnu, lefa misheppnast sum væri var.
Þú saugurinn vendar ekki leuadun of öðrum en þæmi sum gjóðin lefa lætt
hann of þórnanni sáttid sum tilidid hann, en þær umnu en ni umnu þær
optar í leuadun, og sum leuadun, svo ekki vendar optar umnu rítt mynd of
leuadun, en það sum nádd lefni á plötun, sum þú vendar væri sáttid of
sáttid. Þú mageri bók túsangsumum leuadun dómur -

2. Þar líður dagelmarinnan en myndu fluttungur, sum eg á mangan leuad mótá til ágot
- um, lefa þær leuad frammi gjóðin of þarustu mánnum fjóðarinnan, sum þú leuad eg ad
en sjá ekki búið ad fulllyta í lefni leuadun, sum of lætt segja gjóða þarinnu. Þ sambandi
við það vil eg nefna umnu sum leuad lefni umnu sumum frammi í útvarpinu, og en leuad umnu
optar áttun of hlustendum. Þóttu þá Þólfsson þú bankagjöldkni. Sum en þóttu umnu mangt
sum ad umnu viti notadist fjóðin á umnu lætt bókun, en und myndun í útvarpi. Þú þess
sjóni hann skuntlega þú, og lefni ad bók sjóni allanga lífsneyndu. Þú þóttu gátt vendar um þingni

sum vör

af legtes væn - Sjældent er søgelske søge Jørgen, og hvi man holder af hende ad
være Jørgen. Svært fjern eller støv og dogur Jørgen -

Stutteri Jørgen er minnigens søge lyndanna enkenhjemmen -
være ad. Jørgen ugnede bregde upp sigge hosi yfer hira knode
gite anded til ad stille hiru algunde hoga mistokkiganna, og gjana Jørgen
med sui egu hjer. Skalkud flæna hjeri ugnidottid i lug ad buda a in lat Jørgen
byda suini timo - Ad tidustu Jørgen:

Attuansid er næge miste minnigens tak, Jørgen, giter Jørgen aldi ugnid
ad Jørgen, ad dnaga samau hira sundurlausu hugi ^{högelsu} og samuiss Jørgen
under miki minnigens, hruindad og Jørgen - 4

J. K.

13. Jørgen og hruindad: hruindad, faunst ugnid sig verna full hruassentun i
gand Jørgens og feldi un hruindad Jørgen sun stirkad m yfer -
Einn fæi og ojnataka a stædu til ad skrifu aptun itof Jørgen hoflegu ad fæincku
Jørgen minnigens sig hitti uaglann i hoflegu -
Skute aldi ad afrita - Jørgen gdn ugnidottid til Jørgen Jørgen fyglat ugnid -

J. K.

Spjall

Við undirritaðir úlvassmóðendur í Húnaavatnssýslu
 söknum þess mjög, að fýrverandi kantaþjefiðin
 Jón Dásson Laugaveg 59 Reykjavík, skuli nú allengi
 engin erindi hafa flutt í úlvassið. Það er alþykugt
 að þessi maður hefur í fjórum sinnum óvenju miklum
 sagnafróðleik. Áður óskráðan, sem almenningi var í
 stór þengur að haum flutti meðan hann nýfur vit
 til þess; og er það því eindregin ótt vor, að háttvort
 úlvassráð hlúist til um, að þetta komi sem allra
 fyrst til framkvæmda.

Y janúar mánuði 1938

Magnús Stefánsson Flögu	Þurólfur Björnsson Rossmá
Ódvald Haugrímsson Helgasátrn.	Jón Hallgrímsson Þorjóni
Kv. Blöndal Gísladóttir	Þorvaldur Bjólfsson Steinn
Segurður Jónsson Lilla-Gilja	Jóhann Jónsson Þjallabakkur
Segurður Þorlensdóttir Lilla-Gilja	Magnús G. Kaldésson Þáttur
Dall Bjarnason Blönduá	Július Jónsson Meðelli
Magnús Jónsson Sveinsdóttir	Jón K. Jónsson Mássóttur
Þorvaldur Þorvaldsson Þorjónsdóttir	Jón Guðmundsson Þorvaldur
Karl Helgason Blönduá	Steingrímur Þorgeirsson Þorvaldur
Ólafur Jónsson Þorvaldur	Jón D. Dásson Þorvaldur
Lárus Björnsson Þorvaldur	Jón Benediktsson Þorvaldur
Dall Kristjánsson Reykjavík	Segurður Þorvaldur Þorvaldur
Magnús Þ. Jónsson Þorvaldur	Jón Stefánsson Þorvaldur
Skúli Jónsson Þorvaldur	Guðbrandur Þorvaldur
Steingrímur Þorvaldur	Lárus Jónsson Þorvaldur

Gudny Friðnaamsdóttir Leifur Þorkelsson Þlönður
Kaflium Leifsson Þlönður Þr. Kristjánsson Þlönður
Gudnaam Hjálmarsson Þlönður Friðrikur Jónsson Þlönður
J. V. G. Kolka lathni Þlönður Þorgilbjörg Lárusdóttir Þlönður
Þjarni Þórisson Þlönður

Stjórn 25. apr. 1938.

57

Æri vinur!

Jafna mig vel ríðasta brjefid í vetur, og annað ágott. Brjefin þín eru skemtilegustu brjefin sem ég fé, en allt um það, ber mér ekki að vera of heimtufrædur á þau, þó ég fíni það svo vel sjálfur, að maður vill gjarnan vera laus við mig miklar skrifir, þegar árin faraest yfir, þó maður áði hafi á yngri árum ekki kveint að sjá við, @ sitja við skrifir.

Eins og þú getur mörri, hefi ég ekkert til að skrifa þér hjáan, nema allt kemilegt af okkur hér, og tíðin framúrskarandi góð alltaf. Er miðtalverður gróður kominn hér það á tímum og úthaga, og er það domafétt hér á Norðurlandi um sumarmál, og að þú sést t.d. verit að vinna á tímum.

Þú sagði mér í fyrra hvernig á þóu stóð, að þú hattis við @ flytja náðud í útvarpið, og að þú myndir ekki ekkert bjáða þeim það afliu, nema þeir attu upplás @ þóu. Það hefur síðan betil í mér @ hnyppa eitthvað í útvarpsráðið með þetta, þó ekki kemist það mið til framkvæmda fyr en í vetur. Ég hefi sofnad um 40. undirskriftum um þetta til útvarpsráðsins og sent sendur, og vildi láta þig vita um það, í þóu skyni, að þú ríðar lofir mér að vita, hvort náðud kemur út af þessu.

Ég hef að gamni afrita brjefid sem sendur fór, og sendi þér hér með afritið. Hitt brjefid var andvitat með eigin handar-nafnum allra mammanna. Ég hofdi skrifað á við ríva

AB Svand: Engin tilmal komi þú út.
J.F.

Helga Kousáðsson fronda minni á Landárkrók í velti, að hafi
minni nafni undirskriftum, og sendi útvarpsbréfinu, og
hann mið að hann vildi það gjarnan, en hvort hann er
líkinn að framkvæma það, veit ég ekki ennþá.

Jeg þakka þig mi fyrirgefa þetta stutta og ómerkilega
það á þessum þessu bestu kvæði og góða samarskipti
frá okkur hjónum og systurum.

Þinn með einl. vinarhug:
Magnús Stefánsson

D.S.

Ég þakka þér nokkur útal þessu, og afsótt þér þá flýttir
eittvæð fyrir útvarpi, vori óskilegt að þá að vita um það hvernig
frá þessu, svo vissu vori fyrir, að matar ljóti það ekki fara
framhjá þessu er þar að komi.

Þessu hefur dattit í hug, að sumt sem þú skemti þessu
með í fyrri af Vagnsá - þreitinum, mundi vertu vel
þessu í útvarpi og svo minni vera um fleira sem þú
hefur sáð á. Þinn. H.S.

Vís umdiritadur úlvasspáttindur í Húnavatni, sölum þess mjög, at þessum á milli landskjóttu þessum Jóni Lárusi Langaveg 59 Reykjavík, skuli nú allengur engin eini þessa flutt í ríkisúlvasspátt. Það er alþekkt, at þessi maður hefur í fornum sínum óvenju mikinn sagnafróðleik - áður ákveðan, sem almenningi veri stór þingur í at þessum flutti metan þessum nýju við til þess, og er það þessu indregin ekkert, at þáttvott úlvasspátt bludist til um at þetta komi sem allra fyrst til framkvæmda.

Jánúarmanudagi 1938

Magnús Stefánsson Flógu	Runnólfur Björnsson Korona
Ólafur Hallgrímsson Kelgavati	Jón Hallgrímsson Korjúki
Hv. Blöndal Gilsstödur	Þorsteinur Gíslason Skinnu
Sigurður Jónsson Lilla Gylja	Þórarinn Jónsson Þjallabakka
Sigurður Ólafsson Lilla Gylja	Magnús G. Halldórsson Þekku
Lall Þjarnarson Blönduós	Júlíus Jónsson Mæfelli
Magnús Jónsson Sveinastöðum	Jón R. Jónsson Mástötum
Þorsteinur Konráðsson Þyngja	Jón Gudmundsson Þorpalak
Karl Helgason Þornduós	Þorinquitur Ingvannur Kvæmni
Snebjörn Jónsson Meringstöðum	Jón D. Lárusson Þingeyrum
Lárus Björnsson Þingeyrum	Jón Benediktsson Þingeyrum
Lall Þingeyrum Reykjavík	Sigurður Þorláksson Þingeyrum
Magnús B. Jónsson Þekku	Jón Stefánsson Þingeyrum
Skúli Jónsson Þingeyrum	Gudna. Þóberg Blönduósi
Steingrímur Davíðsson Blönduósi	Lárus Jóhannsson Blönduósi

Gudni Friðmannsdóttir Blönduvík
Kafelinnsegundsson Blönduvík
Gudmann Kjálmannsson Blönduvík
J. V. G. Kolka lektari Blönduvík
Þyarni Einarsen Blönduvík

Stefán Þor, Koleson Blönduvík
Dr. Þorlofsson Blönduvík
Friðmann Jóhannsson Blönduvík
Yngvi Þor, Lárusdóttir Blönduvík

20. 27/1-38

Þógn 14. jan. 1938.

59

Heiðrad! keri vin!

Þakka hjartanlega ágætt bréf 19. j. m. sem njer þátti tala. Verður þengur í að þú. Það er svo með bréf frá stóru mammu, að jeg tel mig sjálfan verðmeiri að þá þau og að kafa kynst mámmunn, sem þau kafa skrifað. Þu þessi bréf eru nú reyndar ekki mörg, og þó þú geyma þau, þegar tekid er til í skrifborðinu og þú sýmt í burtu sem eyðileggja á.

Þú þad er kati, að þad átti vel við um minn ágæta vin og frunda M. Gudm. erindis, sem þú tilforir eftir Vald. Þriem um þótt þú. Gudmundsson, og rættist í yrtu áror, eftir að þessi vinur okkar nú var kofinn, da rjettast sagt, vand þá opinbert fyrir öllum, að þannig var hann, og þannig vissum við að hann var, sem best og lengst höfðum kynst honum, þó við hefðum ekki áttotu til að eigna þad og sama, þegar þess þurfti við. Þad er einn af kvörtu blottunum á okkar samtid, að flórda-órættis og óþakkaðar skili kafa gengid svo langt, að elikur framúrskarandi manna höstunadur sem M. Gudm. skyldi þurfa að standa fyrir rjetti hjá öðrum eins mammu og Hermannij. og landslagum skyldi svo misbeitt gegn honum al-saklausum. Þad er hart að hugsa til armars eins hneyðis og rangletis! Þú þakka þjer einnig fyrir "nyársang" v. v. v. eftir þ. G. sem þú kender njer, og þad sem þú skemdir okkur með drengjum þinnum í útroppinu 9. þ. m. sem við fylgdumst enn betar með, fyrir að þú hafði skrifað okkur um þad. Þetta var þjer

of drengjum um til sama. Framkoma þeirra ást og
fáget hjá eignum að minni álit. Astandendur þeir
eiga þær mikil @ þessa vegna þessara þetta eignum
of fleiri en þeir, þó þjóni stendur all í þessum
við alla góða men sem gerað sjálfbatalið ad leidd
ungdominum á rjetter brattir.

Guata þittu hjelt fyrsta rotna. (Ávarpið og lýb. á fjelagum
Hver eang imangum á effir, og hver "Nyársangnum"
Hver las sögna af fjösa-jámi?

Hig og aldur langar til @ þá þig stöku eignum
útrarpit. Þat voru þessandi, ad þeyra þig þegja þó
skritlus af Þogása-þrestinum eða öðru, sem þú
hefur í þinn mikla fordaburi frá fyrri tímum.

Jeg etla ad senda öskir um þetta til útrarpit
of vegna @ þá þjer sem flesta með njer til þess,
of hefi skrifad þra Helga Kauráðsyni á Landáskoti um
ad þeir sendi sömu öskir þatan, og þugra njer ad skifa
fleisum sem jeg þessi um þetta. Þú mátt þara
vera eignum við þá, ef þeir fara fram á nokkuð við þá
of etilla þig um, ad vera þaletiskur svo þeir eðri þittist
Þat er þó aumt @ þessa ad þegja þetta, þó í sjálfa
þjer voru njer eignum hlatur þerari, en þú máttir
njata þin sem best í þalitiska þaridum, eða nið
í útrarpium, þó þar í heldi jeg gagna eum.

Bestu kvæðit og nyársöskis frá aldur þjónum.
Þinn með vörðign og vinarþug;

Magnus Stefánsson

50. 19/12-'37

Ólafur Vatnsdal

60

Ólafur Vatnsdal 14. desbr. 1937.

Heitast góð vin!

Því þessu er ég allur í einu í hug að ávarpa þig fyrir jólin, og þá fyrst og fremst að þakka þig ágætlega við-
kynningu í fyrirveitum. Við hjónum tálum oft um þess
skemmtistundir, sem við höfum þá sjaldan þú komist, að
jag, mið þú tali um „Lambertum“. Én þakka þig mikið
um ferðir með mörgum mönnum, en þú erst sjaldgæft, að þú
að heyrja jafnfróða menn þig segja frá, og jafn skemmtilega
og þú gerir. Það voru gaman, að geta látið þig hverfa
til þess kvöldstund, en þú erst mið þú alveg að heila, og
ekki líklegt að maður lifi svo lengi þig eftir, að svo veri.

Því að nokkur ekkert sem þú ekki veist af útrás,
eða þú þingur þessu að skrifa. Þú þarfarst í haust og það
sem af er vestur þessu verið framúrskarandi gott þig, og
er það góð upphát á sumari, sem var blátt, kalt og mjög
þurrkallt, yfir það heila lítiðlegt og erfitt sumar.

Já þú get ekkert sagt við kunningsja minna mið um
þessu mundir, en þess að minnst á það, sem oftast
er í hug minum, að maður skal mið strax þessu að
þakka að sjá minum góðu vin og frenda Magnúsi Lindm.
Þann var einn þeirra manna, sem gott er að þakka
sem lengst að samferðamanni, og mið eru mið þessu
hlýfar, fyrst og fremst af heimilinu á Stodarettar, og

Edrum vinum hans, og margir sem umkomulitlar eru, munu
hjer radna godd mamb, sem aldrei gat latid pa' synjandi fra' sjer
sem hans leituru, og þetta var meira, en folki vor kemugt
Og jeg vil segja ad framgangur allra godra mala hafi micit milt
med þessum mami, og edlilegt ad margir takni hans.

En þad þjair ekki @ tala um þad, sem er o'asturkallanlegt
Jeg hefdi komid enda ad þessari jandarfoi, ef jeg einmitt þa'
er heillim fo', hefdi ekki verid lasim af slouu krefi, sem þa'
var þa' @ ganga. En matu gat fylget þar med alla sem
itvarpat vor ur kirjunnu, og þinghussinu.

Þrjefid i' @ fora þjer besta kvodju okror, og vid' astum
yfkur hjonum og yfka heimili glerilegra jala og farrels njar
þinn med eim. vinarkug;

Kagnus Stefansson
1871